

Ето шо се говори въ реляцията на 4-а дружина:

„Дружината, съ придаденитѣ орждия и картечници, се насочи презъ с. Сиблица, по срѣдата на неприятелската позиция, за обходъ на тила и фланга му на дѣсния участъкъ въ следния редъ: авангардъ 14-а рота, картеченъ взводъ; планински взводъ; 16-а рота и 13-а рота. Домакинскиятъ обозъ по шосето за Кичево“.

Въ този редъ колоната настѣпваше бързо, защото отъ заповѣдта се разбираше, че отъ това движение зависи успѣхътъ на цѣлата бригада. Пѣтятъ е козя пѣтека, много стрѣменъ и покритъ съ ледъ и снѣгъ. Движението ставаше извънредно трудно.

Благодарение на личния примѣръ на всички началници, войниците напрегнаха последни сили, а конетѣ, сякашъ и тѣ чувствуваха важността на минутитѣ, напѣваха изнемошелитѣ си тѣла да изнесатъ картечниците на желаното мѣсто.

Студътъ ставаше все по-силенъ и когато ротитѣ доближиха височината 1450 метра, отъ снѣга и поледицата хората и конетѣ почнаха да падатъ единъ следъ другъ.

Съ свръхчовѣшки усилия и най-голѣмо себеотрицание дружината успѣ да изпълни своята трудна задача.

Върхътъ бѣше преминатъ и неприятелътъ, изненаданъ отъ флангъ и тилъ, отстѣпи своята отлично укрепена позиция.

Преследването продължи и на другия денъ до 2 часѣтъ следъ пладне, когато всички части отъ дружината бѣха слѣзли по шосето за гр. Кичево.

Понеже връзката съ бригадата бѣше скъсана отъ бързото настѣпление, изпрати се младши-подофицерътъ отъ 14-а рота Иванъ Комитовъ, който съ нѣколко войника, при студъ 20°, презъ снѣжна буря, успѣ да стигне бригадата.

Бавно и съ голѣми трудности дружината преминава мѣстността и се спуща къмъ гр. Битоля.

Особено трудно е било преминаването отъ с. Долно-Църско.

Всички коне сж изпадали и войниците отъ 16-а рота сж носили на рѣце орждията.

Нищо не бѣше въ състояние да попрѣчи на малкия отрядъ.

При такива природни прѣчки, при абсолютно невъзможното опознаване мѣстността и липсата на каквито и да било срѣдства за съобщения, части отъ дружината сж извършили необикновени по своя размѣръ и смѣлость раззнавания.

На 17 ноемврий, по заповѣдъ на дружинния командиръ, изпратенъ е билъ младши-офицеръ отъ 13-а рота, подпоручикъ Томовъ, заедно съ единъ взводъ, въ с. Долянци, да се свърже съ конната бригада отъ Битоля, да разузнае по посокитѣ на с. с. Бремане, Бабино, Жованъ, Долно и Горно-Илийно.

Задачата си взводътъ изпълнява отлично. Той е навлѣ-